د عبرانيانو په نوم خط

حضرت عيسىٰ كلمة الله دے

١ (١) په تېره زمانه کښې خُدائ پاک زمونږ پلار نيکۀ ته
ډېر ځله په مختلفو طريقو د نبيانو په وسيله خبرې وکړې.
(٢) خو په دې آخره زمانه کښې هغۀ مونږ ته د خپل زوئ په
وسيله خبرې وکړې چا چې هغه د ټولو څيزونو وارث مقرر
کړو او د هغۀ په وسيله يې کائنات پيدا کړل. (٣) هغه د
خُدائ د جلال مظهر او هغه د خُدائ د ذات تصوير دے او
هغه ټول کائنات په خپل زورَور کلام سمبالوى. کله چې هغۀ
زمونږ ګناهونه پاک کړل نو په آسمان کښې د قادر مطلق
خُدائ ښى لاس ته کښېناستو.

حضرت عيسىٰ د فرښتو نه لوئ دے

(٤) نو څنګه چې زوئ د فرښتو نه لوئ دے نو دغه شان د
هغۀ نوم د هغوئ نه لوئ دے کوم چې هغۀ ته په ميراث کښې
مِلاو شوے دے. (٥) ځکه چې خُدائ پاک کله هم کومې
فرښتې ته دا نۀ دى فرمائيلى چې، ”تۀ زما زوئ يې، او د نن نه
زۀ ستا پلار شوم.“ او بيا دا چې، ”زۀ به د هغۀ پلار يم او هغه
به زما زوئ وى.“ (٦) او بيا چې خُدائ پاک خپل اول پيدا
شوے، دُنيا ته راولى نو هغه فرمائى چې، ”د خُدائ پاک ټولې
فرښتې دې هغۀ ته سجده وکړى.“ (٧) او د فرښتو په حقله
فرمائى چې، ”هغه د خپلو فرښتو نه هواګانې جوړوى او د
خپلو خادِمانو نه د اور شُغلې جوړوى.“ (٨) خو خپل زوئ

ته فرمائی چې، "اے خُدایه پاکه، ستا تخت به تل تر تله وی
او د صداقت امسا ستا د بادشاهئ امسا ده. ۹ تا د
صداقت سره مینه او د شرارت نه نفرت وکړو، په دې وجه
خُدائ پاک، یعني ستاسو خُدائ پاک، تهٔ د خوشحالئ په تېلو
د خپلو ملګرو په نسبت زیات مسح کړې." ۱۰ او، "اے
مالِکه، تا د زمکې بنیاد د ازل نه کېښودو او آسمان ستا د
لاس کار دے. ۱۱ هغه به فنا شی خو تهٔ به باقی پاتې یې، او
هغه ټول به د جامو په شان زاړهٔ شی. ۱۲ تهٔ به هغوئ د زړې
څُوغې په شان راونغاړې او د جامو په شان به هغوئ بدل
کړے شی. خو تهٔ به تل تر تله هم هغه یې او د تل دپاره به قائم
دائم یې." ۱۳ خو خُدائ پاک فرښتې ته کله هم نهٔ دی
فرمائیلی چې، "تهٔ زما ښی لاس ته کښېنه ترڅو چې زهٔ ستا
دشمنان ستا د پښو د لاندې چوکئ جوړ نهٔ کړم." ۱۴ ولې
ټولې فرښتې خِدمت ګزار روحونه نهٔ دی کوم چې د هغه
خلقو د خِدمت دپاره رالېږلے شوی دی څوک چې د
خلاصون وارثان دی؟

لوئ خلاصون

۲ ۱ په دې وجه مونږ له په کار دی چې په هغه څهٔ ډېر
غور وکړُو څهٔ چې مونږ واورېدل، نو هسې نه چې مونږ د دې
نه لرې لاړ شُو او ونهٔ ښوئېږو. ۲ ځکه کوم کلام چې د
فرښتو په وسیله ورکړے شوے وو هغه قائم پاتې شو او هرې
خطا او نافرمانئ ته ټیک سزا مِلاو شوه، ۳ نو مونږ څنګه
د سزا نه بچ کېدے شُو کهٔ مونږ د دې لوئ خلاصون نه
بې‌پرواه شُو، د کوم چې اول مالِک اعلان وکړو او بیا هغه

خلقو وکړو چا چې هغه واورېدلو؟ ④ خُدائ پاک هم د خپلو نښو، عجيبه کارونو او قِسما قِسم معجزو په کولو او د خپلې مرضۍ په مطابق د روحُ القُدس د نعمتونو په ويشلو د هغې تصديق وکړو.

د خلاصون بانی

⑤ نو خُدائ پاک هغه راتلونکې دُنيا چې مونږ يې بيان کوُو د فرښتو تابع نۀ کړه. ⑥ بلکې په صحيفو کښې يو ځائ وئيل شوی دی چې، "انسان څۀ وی چې تۀ پرې نظر ساتې، نو بنيادم څۀ وی چې تۀ يې خيال ساتې؟ ⑦ تا هغه د فرښتو نه لږ کم کړے دے او ورته دې د جلال او عزت تاج ورپه سر کړے دے. ⑧ او تا په هر څيز پوره اختيار ورکړے دے او هر څۀ دې د هغۀ د پښو لاندې کړی دی." نو چې خُدائ پاک ټول څيزونه د هغوئ تابع کړل نو هغۀ هيڅ څيز داسې پرې نۀ ښودلو چې هغه يې د هغۀ تابع کړے نۀ وی، خو مونږ تر اوسه ټول څيزونه د هغۀ تابع نۀ وينو. ⑨ خو مونږ عيسیٰ ګورو، څوک چې د لږ وخت دپاره د فرښتو نه کم کړے شو، خو اوس د مرګ د تکليف تېرولو په وسيله هغۀ ته د جلال او عزت تاج په سر شو، او داسې د خُدائ پاک په فضل هغۀ د ټولو دپاره مرګ وزغملو. ⑩ نو خُدائ پاک دا ټول څيزونه د خپل ځان دپاره پيدا کړی دی او د هغۀ په وسيله پيدا شوی دی، نو هغۀ دا مناسب وګڼل چې ډېر زامن په جلال کښې داخل کړی، نو چې د تکليفونو په وسيله د خلاصون بانی کامِل کړی. ⑪ ځکه هغه څوک چې پاکوونکے دے او هغوئ څوک چې پاکيږی د ټولو پلار يو دے، نو په هم دې وجه عيسیٰ هغوئ ته په ورور او خور وئيلو

نۀ شرميږى. ١٢ نو هغه فرمائى چې، ”زۀ به خپلو خلقو ته
ستا د نوم لوئى بيان کړم، ستا ثناء صِفت به زۀ د جماعت په
مينځ کښې وکړم.“ ١٣ او بيا دا چې، ”زۀ به په هغۀ باور
وکړم.“ او، ”ګوره، زۀ د هغه بچو سره دلته موجود يم چې
خُدائ پاک ما ته راکړى دى.“ ١٤ بيا لکه چې د هغۀ بچى
انسانان دى، دغه شان عيسىٰ هم انسان شو د دې دپاره چې
د مرګ په وسيله هغه څوک چې په مرګ يې قُدرت حاصل
وو، يعنې اِبليس، تباه کړى ١٥ او هغوئ آزاد کړى څوک
چې ټول عُمر د مرګ د يرې په غلامۍ کښې ګرفتار وُو. ١٦
ځکه چې په حقيقت کښې هغه د فرښتو دپاره نه، بلکې د
اِبراهيم د نسل مدد دپاره راغلو. ١٧ هم دغه وجه ده چې
عيسىٰ ته په هر لحاظ د خپلو وروڼو په شان جوړېدل په کار
وُو چې هغه د خُدائ پاک په خِدمت کولو کښې داسې لوئ
اِمام شى چې زړۀ سواندے او وفادار وى، او د خلقو د
ګناهونو دپاره د خپل ځان کفاره ورکړى. ١٨ ځکه چې هغه
په خپله په تکليفونو کښې وآزمائيلے شو نو هغه د دې قابل
دے چې د هغوئ مدد وکړى څوک چې آزمائيلے کيږى.

حضرت عيسىٰ د موسىٰ نه لوئ دے

٣ ١ نو ځکه اے پاکو وروڼو او خوېندو، تاسو چې په
آسمانى بلنه کښې شريک يئ، په هغه رسول او مشر اِمام
عيسىٰ غور وکړئ د چا چې مونږ اِقرار کوُو. ٢ هغه د هغه
خُدائ پاک وفادار شو چا چې هغه منتخب کړے وو او لکه
څنګه چې موسىٰ د خُدائ پاک په ټول کور کښې وفادار وو.
٣ خو عيسىٰ د موسىٰ نه زيات د جلال لائق دے، لکه

ځنګه چې د کور جوړونکے د کور نه زيات عزتمند وی. ۴
ځکه چې د هر يو کور څوک نه څوک جوړونکے وی، خو د
ټولو څيزونو جوړونکے خُدائ پاک دے. ۵ موسیٰ د
خُدائ پاک په ټول کور کښې د خادِم په شان وفادار وو د دې
دپاره چې د راتلونکو خبرو ګواهی ورکړی. ۶ خو مسيح د
زوئ په حيثيت د خُدائ په کور اختيارمند دے، او مونږ د
هغۀ کور يُو کۀ چرې مونږ په هغه اعتماد او فخر قائم پاتې شُو
چې د اُميد سره تعلق ساتی.

د خُدائ د خلقو دپاره آرام

۷ په دې وجه ځنګه چې روحُ القُدس فرمائی چې، "کۀ
تاسو نن ورځ د هغۀ آواز واورئ، ۸ نو خپل زړونه مۀ
سختوئ ځنګه چې مو د بغاوت په وخت کښې کړی وُو او د
آزمېښت په ورځ مو په بيابان کښې کړی وُو، ۹ چرته چې
ستاسو پلار نيکۀ زما جاج او آزمېښت وکړو او تر څلوېښتو
کالو پورې هغوئ زما کارونه وليدل. ۱۰ په دې وجه زۀ هغې
پيړۍ ته غصه وم او ما وفرمائيل چې هميشه د دوئ زړونه
زما نه لرې شوی دی، او دوئ زما لارې ونۀ پېژندلې. ۱۱ نو
ما په خپله غصه کښې قسم وخوړلو چې، کله به هم هغوئ
زما په آرام کښې داخل نۀ شی." ۱۲ نو ورونړو او خوېندو،
خبردار شئ، په تاسو کښې دې د چا داسې بد او بې‌ايمانه زړۀ
نۀ وی چې د ژوندی خُدائ پاک نه واوړی. ۱۳ بلکې هره
ورځ يو بل له خبردارے ورکوئ، ترڅو چې نن ورځ ده نو
چې په تاسو کښې څوک د ګناه د فريب په وجه سخت زړۀ
نۀ شی. ۱۴ ځکه چې مونږ هم د مسيح سره شريک يُو خو
کۀ مونږ په خپل اولنی باور تر آخره ټينګ او قائم پاتې شُو.

١٥ لکه چې صحيفې فرمائی چې، ”کۀ تاسو نن ورځ د هغۀ
آواز واورئ، نو خپل زړونه مۀ سختوئ لکه چې تاسو د
بغاوت په وخت کښې کړی وُو.“ ١٦ نو اوس دا څوک وو
چا چې هغه آواز واورېدو او بيا هم سرکشه شول؟ دا هغوئ
ټول نۀ وُو چا چې د موسیٰ په مشرۍ کښې مِصر پرېښودو؟
١٧ او خُدائ پاک د چا نه تر څلوېښتو کالو پورې خفه وو؟
ولې دا هغوئ نۀ وُو، چا چې ګناه وکړه او د چا مړی چې په
بيابان کښې پراتۀ وُو؟ ١٨ او چا ته هغۀ قسم وخوړلو چې،
هغوئ به زما په آرام کښې داخل نۀ شی؟ نو دا هغوئ نۀ وُو
چا چې نافرمانی وکړه؟ ١٩ نو مونږ وليدل چې د بې‌ايمانۍ په
وجه هغوئ د داخلېدو قابل نۀ شول.

۴

١ نو په دې وجه چې د هغۀ په آرام کښې د داخلېدو
وعده لا کولاو ده، نو مونږ په دې يرېږو چې تاسو به هغې ته
په رسېدو ناکامه شئ. ٢ ځکه چې زيرے مونږ ته هم د
هغوئ په شان راورسېدو، خو هغه کلام چې هغوئ واورېدو
هغوئ ته يې فائده ورنۀ کړه، ځکه چې هغوئ په ايمان کښې د
هغوئ سره په اتفاق نۀ وُو چا چې کلام واورېدو. ٣ او
مونږ چا چې ايمان راوړو په هغه آرام کښې داخلېږو لکه
څنګه چې خُدائ پاک وفرمائيل چې، ”نو ما په خپله غصه
کښې قسم وخوړلو چې، کله به هم هغوئ زما په آرام کښې
داخل نۀ شی،“ کۀ څۀ هم چې دا آرام د دُنيا د جوړېدو نه
مخکښې تيار شوے وو. ٤ ځکه چې هغۀ په يوه موقع د
اوومې ورځې په حقله داسې وفرمائيل چې، ”او خُدائ پاک په
خپلو کارونو پوره کولو سره په اوومه ورځ څۀ ونۀ کړل.“
٥ نو په هم دې ځائ کښې هغه بيا فرمائی چې، ”کله به هم

هغوئ زما په آرام کښې داخل نۀ شی.“ ۶ چا چې په شروع
کښې دا زیرے واوریدو نو هغوئ په هغه آرام کښې داخل نۀ
شول ځکه چې هغوئ نافرمانی وکړله، خو بعضې خلق داسې
دی چې په دې کښې به داخل شی. ۷ نو بیا خُدائ پاک د
دې آرام دپاره یوه خاص ورځ مقرره کړه او د دومره مودې
نه پس هغۀ ورته د داؤد په کِتاب کښې ”د نن ورځ“ وفرمائیل،
لکه څنګه چې هغۀ مخکښې فرمائیلی وُو، ”کۀ تاسو نن ورځ د
هغۀ آواز واورئ، نو بیا خپل زړونه مۀ سختوئ.“ ۸ ځکه
کۀ چرې یشوَع هغوئ په آرام کښې داخل کړی وے نو خُدائ
پاک به د هغې نه پس د بلې ورځې په حقله ذکر نۀ وو کړے.
۹ نو بیا د خُدائ پاک د خلقو دپاره د سبت ورځ د آرام
ورځ تر اوسه انتظار کوی. ۱۰ ځکه هغه څوک چې د خُدائ
پاک په آرام کښې داخل شی، نو هغوئ به هم د خُدائ پاک په
شان د خپلو کارونو نه په آرام شی. ۱۱ نو راځئ چې مونږ
په هغه آرام کښې د داخلېدو دپاره هر کوشش وکړُو نو چې په
مونږ کښې څوک هم د هغوئ په شان د نافرمانۍ په وجه
ناکامه نۀ شُو. ۱۲ بېشکه چې د خُدائ پاک کلام ژوندے او
اثرناک او د هرې دوه مخیزې تُورې نه زیات تېرۀ دے، هغه د
انسان د روح او ځان نه تېرېږی او جوړونه د پلو نه جدا کوی
او د زړۀ د خیالونو او ارادو جاج اخلی. ۱۳ او د خُدائ پاک
نه یو مخلوق هم پټ نۀ دے بلکې د هغۀ د سترګو د وړاندې
ټول بربنډ او بېپردې پراتۀ دی چا ته به چې مونږ حساب
ورکوو.

حضرت عیسیٰ مشر اِمام دے

۱۴ زمونږ داسې لوئ مشر اِمام شته چې د آسمانونو نه تېر

شو يعني عيسیٰ چې د خُدائ پاک زوئ دے، نو راځئ چې
مونږ د خپل ايمان په اِقرار ټينګ پاتې شُو. ۱۵ ځکه چې
زمونږ داسې مشر اِمام نۀ دے څوک چې زمونږ په کمزورتياو
کښې مونږ سره همدردی ونۀ کړی بلکې هغه په ټولو خبرو
کښې زمونږ په شان وآزمائيلے شو خو بيا هم بې‌ګناه وو.
۱۶ نو راځئ چې مونږ د خُدائ پاک د فضل تخت ته ځان په
اعتماد سره ورنزدې کړُو نو چې په مونږ رحم وشی او هغه
فضل حاصل کړُو چې د حاجت په وخت زمونږ مدد وکړی.

۵ ۱ هر مشر اِمام د انسانانو نه د دې دپاره منتخب کيږی
چې خُدائ پاک ته د خلقو نمائندګی وکړی او د انسانانو د
ګناهونو دپاره نذرانې او قربانۍ پېش کړی. ۲ او هغه د دې
جوګه دے چې د ناپوهه او ګمراهانو سره په نرمۍ سلوک
وکړی ځکه چې په هغۀ کښې هم هغه شان کمزورتيا شته
دے. ۳ نو په دې وجه هغه ضرور د خپلو او هم د خلقو د
ګناهونو دپاره قربانۍ پېش کوی. ۴ او هيڅوک هم په خپله
د اِمامت دا عزت نۀ شی حاصلولے خو صرف د خُدائ
پاک په مرضۍ يې حاصلولے شی لکه څنګه چې هارون
حاصل کړے وو. ۵ دغه شان مسيح هم د مشر اِمام عزت
پخپله حاصل نۀ کړو بلکې هغه، هغه چا منتخب کړو چا چې
ورته فرمائيلی وُو چې، ”تۀ زما زوئ يې او د نن نه زۀ ستا
پلار شوم.“ ۶ لکه څنګه چې هغه په بل ځائ کښې فرمائی
چې، ”تۀ د مَلِک‌صِدق په شان تل تر تله اِمام يې.“ ۷ کله
چې عيسیٰ په زمکه ژوند تيرولو نو په هغه ورځو کښې هغۀ په
چغو او اوښکو بهيدلو سره خُدائ پاک ته دُعا او مِنت زاری
وکړه چا چې هغه د مرګ نه بچ کولے شو، او د هغۀ دُعا

قبوله شوه ځکه چې هغهٔ په پوره توګه خپل ځان خُدائ پاک
ته وقف کړے وو. ۸ اګر چې هغه زوئ وو، خو د تکليفونو
په تېرولو هغهٔ فرمانبرداری زده کړه. ۹ نو چې هغه کامِل
کړے شو نو هغه د خپلو ټولو منونکو دپاره د ابدی خلاصون
وسيله وګرځېدو. ۱۰ او هغهٔ د خُدائ پاک د طرفه د
مَلِکصِدق په شان مشر اِمام منتخب شو.

د ګمراه کېدو خلاف خبردارے

۱۱ په دې حقله مونږ سره ډېرې خبرې دی خو دا تشريح
کول سخت کار دے، ځکه چې تاسو په پوهېدو کښې سست
يئ. ۱۲ نو په دې وخت کښې خو تاسو له اُستاذان کېدل په
کار وُو، خو تاسو ته د يو کس ضرورت دے چې د خُدائ
پاک د کلام بنيادی اصُول بيا در زده کړی، نو تاسو ته د
ماشوم په شان د پيو ضرورت دے نه چې د سخت خوراک.
۱۳ ځکه هر څوک چې پئ څښی، هغه لا ماشوم وی او د
صداقت د کلام تجربه يې نهٔ وی. ۱۴ خو سخت خوراک د
بالغه کسانو دپاره وی ځکه چې هغوئ په تجربې سره د ښهٔ
او بد تر مينځه فرق کولے شی.

۶ ۱ نو راځئ چې د مسيح په حقله د ابتدائی تعليم خبرې
پرېږدو او د بلوغيت په طرف قدم اوچت کړُو. مونږ ته د دې
ابتدائی کارونو د بار بار کولو ضرورت نشته لکه د شرارت
اميز عملونو نه توبه کول او په خُدائ پاک ايمان راوړل ۲
او تاسو ته نور د بپتسمو او لاس کېښودلو او د مړو نه د بيا
ژوندی کېدلو او د تل عدالت په حقله د تعليم ورکولو
ضرورت نشته. ۳ او کهٔ د خُدائ پاک رضا وی نو مونږ به

هم دغه کارونه کوُو. ﴿۴﴾ ځکه چې هغوئ ته دا ناممکنه ده
چې بيا توبې ويستلو ته جوړ شی څوک چې يو ځل رڼا ته
راغلی وی، او د آسمانی نعمتونو خوند يې اخستے وی، او په
روحُ القُدس کښې شريک شوی وی ﴿۵﴾ او چې د خُدائ
پاک د کلام نيکی او د راتلونکی زمانې د قوتونو مزه يې
اخستی وی. ﴿۶﴾ او څوک چې د خُدائ پاک نه واوړی نو دا
ناممکنه ده چې څوک هغوئ بيا توبه ويستلو ته راواړوی نو
ځکه چې هغوئ په خپله د خُدائ پاک زوئ په دوېم ځل په
سولئ کوی او په خلقو کښې يې شرموی. ﴿۷﴾ هغه زمکه چې
د باران په اوبو سيرابه شی کوم چې په هغې مسلسل وريږی
او د هغوئ دپاره ښهٔ فصل پېدا کوی څوک چې په هغې کښې
کروندہ کوی، نو هغه زمکه د خُدائ پاک د طرفه برکت
مومی. ﴿۸﴾ خو کهٔ دا زمکه ازغی او جاړې زرغونوی نو دا
بېفائدې ده او زر به لعنتی شی او د دې اَنجام به سوزول
وی. ﴿۹﴾ ګرانو دوستانو، اګر چې مونږ ستاسو په حقله
داسې خبرې کوُو خو مونږ په دې باور نهٔ يُو چې دا به ستاسو
په حقله وی. مونږ په دې خبره مطمئن يُو چې د خلاصون نه
به ښهٔ مېوه تاسو ته مِلاو شی. ﴿۱۰﴾ ځکه چې خُدائ پاک
بېاِنصافه نهٔ دے، هغه به ستاسو کار او هغه مينه هېره نهٔ
کړی چې د هغهٔ د نوم د خاطره مو د مقدسينو په خِدمت
کولو کښې څرګنده کړه او اوس يې هم کوئ. ﴿۱۱﴾ او مونږ دا
غواړو چې په تاسو کښې دې هر يو په پوره اُميد سره تر آخره
هم دغه شان کوشش کوی، ﴿۱۲﴾ نو د دې دپاره چې تاسو
سست نهٔ شئ بلکې د هغوئ په نقش قدم شئ څوک چې د
ايمان او صبر په وسيله د لوظ وارثان دی.

د خُدائ پاک پوخ لوظ

۱۳ کله چې خُدائ پاک د اِبراهيم سره لوظ وکړو نو د هغهٔ
نه بل څوک لوئ نهٔ وو چې قسم يې پرې کړے وے نو ځکه
هغهٔ په خپل نوم قسم وکړو. ۱۴ هغهٔ وفرمائيل چې، ”زهٔ به تا
له په رښتيا په برکتونو برکتونه درکوم او ستا اولاد به ډېر
زياتوم.“ ۱۵ او دغه شان اِبراهيم په صبر کولو هغه لوظ
حاصل کړو. ۱۶ انسانان يقيناً چې د خپل ځان نه په لوئ
څيز قسم خوری او د هغوئ د هر يو بحث آخری ثبوت د
قسم سره وی. ۱۷ هم په دې طريقه کله چې خُدائ پاک
وغوښتل چې د وعدې وارثانو ته خپل هغه نهٔ بدلېدونکے
مقصد نور هم روښانه کړی، نو هغهٔ د دې د ضمانت دپاره
قسم هم وکړو. ۱۸ نو د دې دواړو نهٔ بدلېدونکو خبرو په
وجه دا ناممکنه ده چې خُدائ پاک غلط ثابت شی، او مونږ
چا چې په هغهٔ کښې پناه اخستې ده نو مونږ دې په ډېره زړهٔ
ورتيا سره هغه اُميد راټينګ کړُو چې زمونږ په وړاندې دے.
۱۹ دا زمونږ اُميد دے او دا زمونږ د ژوند دپاره رښتينے او
مضبوط لنګر دے او دا داسې اُميد دے چې د پردې دننه
مقدس مقام ته رسېدلے دے، ۲۰ چرته چې عيسىٰ زمونږ نه
وړاندې زمونږ دپاره لاړو او د تل دپاره د مَلِکصِدق په شان
مشر اِمام جوړ شو.

د مَلِکصِدق د اِمامت طريقه

۷ ۱ مَلِکصِدق، د شاليم بادشاه او د خُدائ تعالىٰ يو
اِمام وو. اِبراهيم چې بادشاهانو له د ماتې ورکولو نه واپس

راتلو نو مَلِک‌صِدق سره مِلاو شو نو هغهٔ اِبراهیم له برکت
ورکړو. ۲ او بیا هغهٔ ته اِبراهیم د غنیمت لسمه حِصه
ورکړه. مَلِک‌صِدق د نوم معنیٰ ”د صداقت بادشاه ده“ او د
شالیم بادشاه معنیٰ ”د صُلح بادشاه ده.“ ۳ هغه بې‌پلاره،
بې‌موره، او بې‌نسب‌نامې دے. او نهٔ د هغهٔ د ژوند شروع او نهٔ
آخر شته، خو د خُدائ پاک د زوئ په شان هغه تل تر تله
اِمام دے. ۴ وګورئ هغه څومره عظیم انسان وو تر دې
چې د قوم نیکهٔ اِبراهیم ورته د غنیمت د مال لسمه حِصه
ورکړه. ۵ او هر څوک چې د لیوی اولاد وی هغوئ ته به
اِمامت ملاویږی او په شریعت کښې هغوئ ته دا حکم دے
چې د هغه خلقو نه چې د هغوئ د خپل قوم نه دی هم لسمه
حِصه راغونډه کړی، کهٔ څهٔ هم چې هغوئ د اِبراهیم اولاد هم
وی. ۶ خو مَلِک‌صِدق د هغوئ د نسب نه جدا وو، هغهٔ د
اِبراهیم نه هم لسمه حِصه راغونډه کړه او مَلِک‌صِدق اِبراهیم
له برکت ورکړو چا سره چې خُدائ پاک د مخکښې نه وعده
کړې وه. ۷ په دې کښې د بحث خبره نشته چې ورکوتے د
لوئ نه برکت مومی. ۸ او هغه اِمامان څوک چې لسمه
حِصه راټولوی انسانان دی څوک چې مړ کېدونکی دی، خو
مَلِک‌صِدق د هغوئ نه لوئ دے، ځکه چې مونږ ته وئیلے
شوی دی چې هغه ژوندے دے. ۹ نو مونږ دا وئیلے شُو
چې لیوی څوک چې لسمه حِصه راټولوی هغهٔ په خپله د
اِبراهیم په وسیله لسمه حِصه ورکړه. ۱۰ ځکه کله چې
مَلِک‌صِدق د اِبراهیم سره مِلاو شو نو لیوی لا د خپل نیکهٔ
اِبراهیم په وجود کښې وو. ۱۱ نو بیا کهٔ د لیوی اِمامانو په
طریقه خلقو ته شریعت ورکړے شو او د هغوئ د طریقې په
مطابق خلق کامِل کېدے شول نو بیا د دې خبرې څهٔ حاجت

وو چې بل اِمام يعنې مَلِکصِدق دې د هارون په ځائ مقرر
کړے شی. ١٢ ځکه کله چې په اِمامت کښې بدلون راشی نو
بيا دا هم ضروری وی چې شريعت هم بدل کړے شی. ١٣
نو چې د چا په حقله چې دا خبرې کيږی، هغه د بلې قبيلې
دے د کومې نه چې کله هم چا د قربانګاه خِدمت نۀ دے
کړے. ١٤ ځکه چې دا ښکاره خبره ده چې زمونږ مالِک د
يهوداه د قبيلې نه پېدا شو او د دې قبيلې په حقله موسیٰ د
اِمامت هيڅ ذکر نۀ دے کړے. ١٥ دا خبره نوره هم صفا
شوه د کله نه چې يو بل اِمام، لکه د مَلِکصِدق په شان
راښکاره شی، ١٦ څوک چې د نسبی اصُولو په مطابق نه،
بلکې د غير فانی ژوندون د قوت په مطابق اِمام مقرر شو.
١٧ ځکه چې د هغۀ په حق کښې دا تصديق شوے دے چې،
”تۀ به د مَلِکصِدق په شان تل تر تله اِمام يې.“ ١٨ غرض دا
چې اولنی احکام يو طرف ته کړے شول ځکه چې دا
کمزوری او بېکاره وو، ١٩ ځکه چې شريعت هيڅ څيز
کامِل کړے نۀ دے، او د هغې په ځائ يو قوی اُميد جوړ
کړے شو چې د هغۀ په وسيله مونږ خُدائ پاک ته نزدې
ورتلے شُو. ٢٠ د هغۀ تصديق د قسم سره وشو. نور اِمامان
بغير د قَسم نه مقرر شوی وُو، ٢١ خو عيسیٰ په قَسم سره
اِمام مقرر کړے شو ځکه چې خُدائ پاک په خپله هغۀ ته
وفرمائيل چې، ”مالِک قَسم وخوړو او هغه به د دې نه
وروستو نۀ شی چې تۀ به د تل دپاره اِمام يې.“ ٢٢ هم د دې
قسم په وجه عيسیٰ د يوې قوی وعدې ضامن شو. ٢٣ پخوا
د رِواج په مطابق د اِمامانو شمېر زيات وو ځکه چې مرګ
هغوئ د خدمت کولو په عُهده قائم پرې نۀ ښودل. ٢٤ خو د
عيسیٰ اِمامت ابدی دے ځکه چې هغه تل تر تله ژوندے دے.

۲۵ نو په دې وجه هغه اوس او همېشه کولے شی چې
ژوک هم د هغهٔ په وسیله خُدائ پاک ته راځی هغه هغوئ ته
خلاصون ورکولے شی ځکه چې هغه د هغوئ د شفاعت
دپاره همېشه ژوندے دے. ۲۶ ځکه چې مونږ ته هم د داسې
مشر اِمام ضرورت دے چې هغه پاک او معصوم او بېداغه
وی، او د ګناهګارانو نه جدا او د آسمانونو نه اوچت وی.
۲۷ او هغه دې د نورو مشرانو اِمامانو په شان د دې محتاج
نهٔ وی چې هره ورځ اول د خپلو ګناهونو دپاره او بیا د اُمت
د ګناهونو دپاره قربانئ ورکوی ځکه چې دا کار هغهٔ په یو
ځل د ټولو دپاره وکړو کله چې يې خپل ځان قربان کړو. ۲۸
نو شریعت داسې خلق مشران اِمامان مقرروی چې کمزوری
وی، خو د شریعت نه وروستو خُدائ پاک خپل زوئ په قَسم
خوړلو سره اِمام مقرر کړو، ژوک چې د تل دپاره کامِل
کړے شوے دے.

حضرت عیسیٰ د غوره لوظ مشر اِمام

۸ ۱ اوس چې کومې خبرې مونږ کوُو په هغې کښې د
ټولو نه اهمه خبره دا ده چې زمونږ یو داسې مشر اِمام دے
ژوک چې په آسمانونو کښې د قادر مطلق خُدائ د تخت ښی
لاس ته ناست دے. ۲ هغه په هغه مقدس ځائ او هغه
حقیقی خېمې کښې خادِم دے چې انسان نهٔ بلکې مالِک
خُدائ ودرولې ده. ۳ ځکه چې هر مشر اِمام د نذرانو او
قربانو ورکولو دپاره مقرر دے، نو په کار دی چې زمونږ د
اِمام سره هم د ورکولو دپاره څهٔ وی. ۴ کهٔ هغه په زمکه
وے نو هغه به اِمام نهٔ وے، ځکه چې نور اِمامان شته دے

چې د شریعت په مطابق نذرانې پېش کړی. ۵ هغوئ چې په
مقدس ځائ کښې عبادت کوی، نو هغه د هغه آسمانی عبادت
نقل او تصویر دے. ځکه چې موسیٰ کله خېمه ودروله نو
هغهٔ ته دا هدایت ورکړے شُو چې، ”ګوره چې دا د هغې
نقشې په مطابق جوړه کړې چې کومه ما درته په غرهٔ باندې
ښودلې ده.“ ۶ خو کوم خدمت چې عیسیٰ ته ورکړے
شوے دے د زوړ لوظ نه د هغهٔ مینځګړتوب ډېر زیات بهتر
دے ځکه چې دا لوظ د ښهٔ وعدو په بنیاد شوے دے. ۷
ځکه چې کهٔ اولنے لوظ بې‌نقصه وو نو بیا به د دوېم لوظ
ضرورت نهٔ پېښېدو. ۸ خو خُدائ پاک په خلقو کښې
نقصان پیدا کړو او هغهٔ وفرمائیل، ”مالِک فرمائی چې هغه
وخت راروان دے چې زهٔ به د اِسرائیل او د یهوداه د خلقو
سره یو نوے لوظ وکړم. ۹ دا به د هغه لوظ په شان نهٔ وی
کوم چې ما د هغوئ د پلار نیکهٔ سره کړے وو کله چې ما
هغوئ د لاس نه ونیول او د مِصر نه مې بهر وویستل، ځکه
چې هغوئ ما سره کړے لوظ مات کړو. نو زهٔ به هم د هغوئ
څهٔ پرواه نهٔ کوم، مالِک فرمائی. ۱۰ خو دا هغه نوے لوظ
دے کوم به چې زهٔ پس د دې نه د بنی اِسرائیلو د قبیلې سره
وکړم، زهٔ به خپل شریعت د هغوئ په مازغو کښې واچوم او
د هغوئ په زړونو باندې به یې ولیکم. زهٔ به د هغوئ خُدائ
پاک یم او هغوئ به زما خلق وی. ۱۱ نور به د هغوئ نه یو
کس هم خپل ګاونډی ته، او یا خپل ورور ته دا تعلیم نهٔ
ورکوی چې مالِک خُدائ وپېژنه، ځکه چې د وړو نه واخله تر
لویو پورې به هغوئ ټول ما پېژنی. ۱۲ ځکه چې زهٔ به د
هغوئ په قصورونو رحم کوم او زهٔ به نور د هغوئ ګناهونه
هیڅکله نهٔ یادوم.“ ۱۳ کله چې خُدائ پاک د نوې لوظ

خبرې وکړې نو اولنے یې منسوخ کړو، او کوم څیز چې
منسوخ او زوړ شی هغه به زر فنا شی.

دُنیاوی او آسمانی عبادتخانې

۹ ١ غرض دا چې په اولنی لوظ کښې هم د عبادت او د
زمکنی عبادتخانې هدایت وو. ٢ نو یوه خېمه جوړه کړے
شوه چې په اوله حِصه کښې ډیوټ، مېز او پېش کړے شوې
روټۍ وې، چې ورته مقدس ځائ وائی. ٣ او د دویمې
پړدې نه وروستو هغه خېمه وه چې ورته زیات مقدس ځائ
وائی. ٤ په هغې کښې د سرو زرو د خوشبو قربانګاه او د
لوظ صندوق وو چې په څلورو واړو طرفو یې سرۀ زر
لګېدلی وُو. په دې کښې د من نه ډک یو د سرو زرو منګے،
او د هارون زرغونه شوې امسا، او د کاڼو تختۍ چې پرې
حُکمونه لیکلے شوی وُو. ٥ د لوظ صندوق دپاسه د وزرو
والا مخلوق جوړ شوی وُو چې د کفارې په تخت یې سورے
کړے وو. مونږ اوس دا خبرې په نور تفصیل نۀ شُو بیانولے.
٦ هر کله چې دا څیزونه دغه شان تیار کړے شول نو
اولنۍ خېمې ته به اِمامان همېشه وخت په وخت ورننوتل او
خپل د عبادت کار به یې کولو. ٧ خو دویمې ته صرف
مشر اِمام په ټول کال کښې یو ځل ورتلو، او بغیر د هغه وینې
نه نۀ ورتلو چې هغۀ د ځان دپاره او د اُمت د ناپوهۍ د
ګناهونو دپاره پېش کوله. ٨ په دې طریقه روحُ القُدس دا
اِشاره کوی چې تر اوسه پورې زیات مقدس ځائ ته لار
خلاصه شوې نۀ ده لا ترڅو چې پخوانۍ خېمه ولاړه وه. ٩
دا خېمه د موجوده زمانې یو مِثال دے او په دې کښې داسې

نذرونه او قربانۍ ورکړے شوې چې په هغې د عبادت
کوونکی ضمیر پاک کولے نۀ شو. ۱۰ بلکې د هغوئ تعلق
تش د خوراک څښاک او د پاکېدو تر مختلفو رسمونو پورې
وو. دا احکامات تر هغې پورې مقرر دی ترڅو چې هغه وخت
راشی چې هر څۀ صحیح کړی. ۱۱ خو کله چې مسیح د
ښو څیزونو دپاره د مشر اِمام په طور راغلے نو هغۀ په هغه
لویه او کامله خېمه کښې خِدمت وکړو، چې انسان هغه
خېمه نۀ ده جوړه کړې او نۀ هغه د دې دُنیا ده. ۱۲ هغه یو
ځل د تولو دپاره زیات مقدس ځائ ته ننوتو، د چېلو او سخو
وینو سره نه بلکې په خپله وینه یې دغه رنګ ابدی خلاصون
زمونږ دپاره حاصل کړو. ۱۳ کۀ چرې د چېلو او غوَیانو په
وینو نوستلو او د سخو په ایرو سره ناپاک خلق او د هغوئ
بدنونه پاک کولے شی، ۱۴ نو د مسیح په وینه به لا نور
څومره پاک شی، چا چې د ابدی روح په وسیله خپل ځان
خُدائ پاک ته د بې‌عیبه قربانۍ په طور پېش کړو، چې هغه
زمونږ ضمیر شرارت امیز عملونو نه پاک کړی او چې مونږ
د ژوندی خُدائ پاک عبادت وکړُو. ۱۵ په دې وجه مسیح د
نوی لوظ مینځګړے دے. نو مقصد یې دا دے چې څوک
خُدائ پاک بللی دی چې هغوئ هغه وعده کړے شوے ابدی
میراث حاصل کړی، ځکه چې کومه قربانی چې مسیح
ورکړه هغې هغوئ د هغه اولنی لوظ د خطاګانو نه آزاد کړل.
۱۶ ځکه چرته چې وصیت دے هلته د وصیت کوونکی
مرګ ثابتول هم ضروری دی، ۱۷ ځکه چې وصیت د مرګ
نه پس جاری کیږی او ترڅو چې وصیت کوونکے ژوندے
وی تر هغې دا وصیت نۀ جاری کیږی. ۱۸ هم دغسې اولنے
لوظ هم بغیر د وینې نه نۀ وو شوے. ۱۹ ځکه چې کله

موسیٰ ټول اُمت ته د شریعت هر یو حُکم واورولو نو هغهٔ د
سخو او چېلو وینه د اوبو او سرې وړۍ او د ویلنې سره
راواخسته او په خپله یې په هغه کِتاب او په ټول اُمت
ونوستله، ۲۰ او هغهٔ وفرمائیل چې، ”دا د هغې لوظ وینه ده
د کوم حُکم چې خُدائ پاک تاسو له درکړے دے.“ ۲۱ او
هم دغه شان هغهٔ په خېمه کښې او په عبادت کښې
استعمالېدونکو ټولو څیزونو باندې وینه ونوستله. ۲۲ په
حقیقت کښې ټول څیزونه د شریعت په مطابق وینه پاکوی،
او بغېر د وینې د تویولو نه د ګناهونو معافی نهٔ کیږی.

د حضرت عیسیٰ مسیح په قربانۍ ګناه ختمیږی

۲۳ د آسمانی څیزونو نمونې دپاره دا ضروری وه چې هغه
په دې طریقه پاک کړے شی، خو آسمانی څیزونو ته په خپله
د دې نه د ښې قربانۍ ضرورت دے. ۲۴ ځکه چې مسیح
هغه مقدس ځائ ته ورداخل نهٔ شو چې په انسانی لاسونو
جوړ وو چې د حقیقی عبادتخانې نقل وو، بلکې هغه په خپله
په آسمان کښې داخل شو چې د خُدائ پاک په حضور کښې
زمونږ دپاره حاضر شی. ۲۵ هغه آسمان ته د خپل ځان د
بار بار قربانۍ پېش کولو دپاره داخل نهٔ شو څنګه چې مشر
اِمام په زمکه باندې کال په کال هغه زیات مقدس ځائ ته د
ځناورو د وینې سره ورننوځی. ۲۶ ځکه چې داسې به هغهٔ د
دُنیا د پیدایښت نه دا تکلیف بیا بیا زغملو. خو داسې نهٔ ده
هغه اوس په یو ځل د زمانې په آخر د ټولو دپاره راښکاره شو
چې د خپلې قربانۍ په وسیله ګناه ختمه کړی. ۲۷ او لکه
چې څنګه د بنی آدم دپاره یو ځل مړ کېدل مقرر دی، او د
هغې نه پس به عدالت ته وړاندې کیږی، ۲۸ نو مسیح هم هغه

شان یو ځل د ډېرو خلقو د ګناه ورلو دپاره قربان شوے
دے. نو دويم ځل چې هغه ښکاره شی نو د ګناه د قربانۍ
دپاره نه، بلکې د هغوئ د دپاره څوک چې په ډېره مينه د هغهٔ
اِنتظار کوی.

۱۰

(١) ځکه چې شريعت صرف د راتلونکو ښو څيزونو
سورے دے او د هغه حقيقی څيزونو اصلی شکل نهٔ دے، او
کومې قربانۍ چې هر کال بېناغې کولے شی دا کله هم هغه
خلق کاملولے نهٔ شی څوک چې د خُدائ پاک عبادت کوی.
(٢) کهٔ چرې هغوئ مکمل پاکوالے ورکولے شو، نو دا
قربانۍ به ختمې شوې وې او عبادت کوونکی به يو ځل د تل
دپاره پاک شوی وُو نو بيا به هغوئ خپل ځان ګناه ګار نهٔ
ګڼلو. (٣) بلکې دا قربانيانې هر کال ګناهونه رايادوی. (٤)
ځکه چې دا ممکنه نهٔ ده چې د غوَيانو او چېلو وينه ګناهونه
لرې کړی. (٥) ځکه خو کله چې مسيح دُنيا ته راغلو نو هغهٔ
وفرمائيل چې، ”تا قربانی او نذرانه خوښه نهٔ کړه بلکې تا زما
دپاره يو بدن تيار کړو. (٦) په سوزېدلې نذرانه او د ګناه په
نذرانه تهٔ خوشحاله نهٔ وې. (٧) بيا ما وفرمائيل، وګوره
خُدايه پاکه، زهٔ راغلم چې ستا مرضی پوره کړم، اے خُدايه
پاکه، د کِتاب مقدس په پاڼو کښې يې زما په حقله دا ليکلی
دی.“ (٨) مسيح اول وفرمائيل چې، ”نهٔ خو تا قربانی او
نذرونه او پوره سوزېدونکې نذرانې او د ګناه نذرانې خوښې
کړې او نهٔ په هغې خوشحاله شوے وې“ کهٔ څهٔ هم چې دا
قربانۍ د شريعت په مطابق پيش کيږی. (٩) او بيا هغهٔ دا
وفرمائيل چې، ”وګوره، زهٔ راغلم چې ستا مرضی پوره کړم.“
هغه اولنۍ قربانی ځکه منسوخ کوی چې دويمه قربانی هغه

ځائ ونيسی. ۱۰ او د خُدائ پاک د مرضئ په وسيله مونږ د
عيسیٰ مسيح د بدن د يو ځل قربانيدو په وجه د هميشه دپاره
پاک کړے شُو. ۱۱ او هر يو اِمام روزانه د هغهٔ خدمت
کښې ولاړ وی او هم هغه يو رنګ قربانئ بيا بيا پيش کوی
کومې چې هيڅکله هم ګناهونه نهٔ شی ختمولے. ۱۲ خو کله
چې مسيح د هميشه دپاره د ګناهونو د ختمولو دپاره يوه
قربانی ورکړه نو بيا هغه د خُدائ پاک ښی لاس ته
کښيناستو. ۱۳ او د هغه وخت نه په دې انتظار دے چې د
هغهٔ دشمنان د هغهٔ د پښو د لاندې کړے شی. ۱۴ ځکه چې
هغه د يوې قربانئ ورکولو په وسيله هغوئ د هميشه دپاره
کامِل کړل ځوک چې پاک کړے شوی دی. ۱۵ او روحُ
القُدس هم مونږ ته دغه ګواهی راکوی ځکه چې هغه فرمائی
چې، ۱۶ ”خو دا هغه نوے لوظ دے کوم به چې زهٔ پس د
دې نه د بنی اِسرائيلو د قبيلې سره وکړم، زهٔ به خپل شريعت
د هغوئ په مازغو کښې واچوم او د هغوئ په زړونو باندې به
يې وليکم.“ ۱۷ او بيا دا هم فرمائی چې، ”زهٔ به د هغوئ
ګناهونه او بېشرعې کارونه نور بيا کله هم ياد نهٔ کړم.“ ۱۸
او چې د هغوئ معافی شوې ده نو بيا نور د ګناهونو دپاره د
قربانئ پيش کولو حاجت نشته.

نصيحت او خبردارے

۱۹ نو په دې وجه اے ورونړو او خوېندو، مونږ د عيسیٰ د
وينې په سبب زيات مقدس ځائ ته په اطمينان سره
ورننوځو. ۲۰ هغهٔ د خپل مرګ په وسيله د ژوندون دپاره
يوه نوې لار د پردې د مينځ نه کولاو کړه، ۲۱ نو ځکه چې
مونږ سره لوئ اِمام دے ځوک چې د خُدائ پاک د کور

مختيار دے، ﴿٢٢﴾ نو راځئ چې د زړۀ د اخلاصه او په پوره
باور سره د خُدائ پاک په حضور کښې داخل شُو. ځکه چې
زمونږ په ګناه ګار ضمير د مسيح وينه نوستلے شوې ده چې
مونږ پاک کړى، او زمونږ بدن په پاکو اوبو سره وينځلے
شوے دے. ﴿٢٣﴾ راځئ چې مونږ د خپل اُميد په اقرار کولو
بغېر د يرېدو نه کلک ودرېږو ځکه چا چې لوظ کړے دے
هغه وفادار دے. ﴿٢٤﴾ او راځئ چې سوچ وکړُو چې څنګه يو
بل ته د مينې او نېکو کارونو د کولو ترغيب ورکوو. ﴿٢٥﴾ او
چې مونږ په خپلو کښې د جماعت د راټولېدو نه منع نۀ شُو
څنګه چې د ځينو خلقو عادت دے، بلکې يو بل له ډاډګيرنه
ورکړئ، او څنګه چې تاسو د مالِک ورځ په رانزدې کېدو
وينئ. ﴿٢٦﴾ کۀ چرې مونږ د حق د پېژندلو نه پس هم قصداً
ګناهونه کوُو نو بيا زمونږ د ګناهونو دپاره د يوې قربانۍ هم
څۀ فائده نشته. ﴿٢٧﴾ خو يو يرووونکے عدالت او غضبناک
اور پاتې دے چې د خُدائ پاک مخالفين به وسوزوى. ﴿٢٨﴾ او
هر څوک هم چې د موسىٰ شريعت نۀ منى هغه به د دوو يا
درېو ګواهانو په ګواهۍ بغېر د څۀ رحم نه هلاک کړے شى،
﴿٢٩﴾ نو تاسو سوچ وکړئ چې هغوئ به د څومره زياتې سزا
لائق وګرځى چا چې د خُدائ پاک زوئ سپک ګڼلے وى، او
د لوظ وينه چې هغوئ پرې پاک شوى وُو د هغې بې‌حرمتى
کړې وى، او د فضل د روح بې‌عزتى يې کړې وى؟ ﴿٣٠﴾ ځکه
چې مونږ هغه پېژنو چا چې فرمائيلى دى چې، "بدل اخستل
زما کار دے، بدل به زۀ اخلم." او بيا دا چې، "مالِک به د
خپل اُمت عدالت کوى." ﴿٣١﴾ د ژوندى خُدائ پاک په لاسونو
کښې ورتلل ډېره هيبتناکه خبره ده. ﴿٣٢﴾ خو هغه اولنۍ
ورځې رايادې کړئ کله چې د خُدائ پاک نُور په تاسو

وځلېدو، نو تاسو په سخت وخت کښې مصيبتونه وزغمل او قائم پاتې شوئ. ۳۳ تاسو په څو څو کرَته بې‌عزته او د مصيبتونو په وجه د خلقو تماشه شوئ، او کله تاسو د هغوئ په بد سلوکئ کښې هم مدد وکړو چا چې دا مصيبتونه زغمل، ۳۴ د قېديانو سره تاسو همدردی وکړه، او تاسو د خپل مال لوټ کېدل په خوشحالئ سره منظور کړل، ځکه چې تاسو په دې پوهه وئ چې تاسو سره يو بهتر او د تل ميراث دے. ۳۵ نو په دې وجه خپله زړهٔ ورتيا مهٔ پرېږدئ ځکه چې د دې ډېر اجر دے. ۳۶ نو تاسو ته د صبر ضرورت دے نو چې کله تاسو د خُدائ پاک مرضی پوره کړئ نو تاسو به دا لوظ کړے شوی څيزونه حاصل کړئ. ۳۷ ځکه، ”اوس ډېر لږ وخت دے چې څوک چې راتلونکے دے هغه به راشی او ايسار به نهٔ شی. ۳۸ څوک چې صادق وی هغه به په ايمان پائی. او زما زړهٔ د هغوئ نه خوشحاله نهٔ دے څوک چې د ايمان نه وروستو کيږی.“ ۳۹ خو مونږ هغه خلق نهٔ يُو څوک چې ايمان نه وروستو شی او بيا هلاک شی، خو مونږ وفادار خلق يُو څوک چې به بچ شی.

د ايمان لوئ مثالونه

۱۱ ۱ نو ايمان دا دے چې په هغه څيزونو باور وکړُو چې د کوم په اُميد يُو، او په ناليدلو څيزونو يقين وکړُو. ۲ په حقيقت کښې زمونږ مشرانو د ايمان په وسيله د خُدائ پاک قبوليت حاصل کړو. ۳ د ايمان په وسيله مونږ ته پته ده چې عالمونه د خُدائ پاک په کلام جوړ شوی دی، نو چې څهٔ په نظر راځی هغه د هغه څيزونو نه جوړ شوی دی کوم

چې په نظر نۀ ښکاری. ۴ د ایمان په وسیله د خُدائ پاک
دپاره هابیل د قائِن نه بهتره قربانی پېش کړه، او هم د دې په
وسیله هغه د صادق په توګه منظور شو، او خُدائ پاک په
خپله د هغۀ قربانی قبوله کړه، هغه مړ هم شو، خو د خپل
ایمان په وسیله هغۀ زمونږ دپاره یو مثال پېش کړو. ۵ د
ایمان په وسیله حنوک مړ نۀ شو بلکې آسمان ته ژوندے
پورته کړے شو. هغه هیچا ونۀ موندلو ځکه چې خُدائ پاک
هغه بره اوچت کړے وو، ځکه چې د هغۀ د پورته کېدو نه
مخکښې دا ګواهی ورکړے شوه چې د هغۀ نه خُدائ پاک
راضی دے. ۶ او بغېر د ایمان نه د خُدائ پاک
خوشحالول ناممکن دی، ځکه چې څوک خُدائ پاک ته
راځی هغوئ ته په دې ایمان راوړل په کار دی چې هغه
موجود دے او چې څوک هغه لټوی، هغوئ ته اجر ورکوی.
۷ د ایمان په وسیله نوح د هغه څیزونو په باب کښې چې تر
هغه وخته په نظر نۀ راتلل، هدایت وموندو او د خپل خاندان د
بچ کولو دپاره یې کِشتۍ جوړه کړه. هغۀ د خپل ایمان په
وسیله ټوله دُنیا مجرمه کړه او د هغه صداقت وارث شو چې
د ایمان په سبب وو. ۸ د ایمان په وسیله کله چې اِبراهیم
ویللے شو نو هغه حُکم یې ومنلو او هغه ځائ ته لاړو کوم
چې هغۀ ته په میراث کښې ملاویدونکے وو، او ورته دا پته نۀ
وه چې چرته روان دے خو بیا هم د خپل مُلک نه روان شو.
۹ او د ایمان په وسیله په هغه مُلک کښې د مسافرو په
شان دېره شو د کوم چې ورسره لوظ شوے وو، او سره د
اِسحاق او یعقوب چې هغوئ هم په هغه لوظ وارثان وُو، په
خېمو کښې اوسېدل. ۱۰ ځکه چې اِبراهیم د هغه مضبوط
ښار لیدو اُمید ساتلو چې د منصوبې ماهر او جوړوونکے یې

خُدائ پاک دے. ۱۱ هم د ایمان په وسیله ساره د ماشوم
پېدا کولو طاقت وموندو، اګر کۀ هغه ډېره بوډۍ او شنډه هم
وه خو د هغې دا ایمان وو چې خُدائ پاک به خپل لوظ پوره
کوی. ۱۲ نو په دې وجه بیا د یو سړی نه چې د مړی په
شان وو، چې په آسمان کښې څومره ستوری دی او چې د
سمندر په غاړه څومره شګې دی بې‌شمېره اولاد پېدا شو. ۱۳
هغه ټول خلق مړۀ شول د چا چې تر مرګ پورې د خُدائ
پاک په ورکړے شوی لوظ ایمان وو. هغوئ ته هغه څۀ مِلاو
نۀ شو د کوم څیز چې لوظ شوے وو خو هغوئ د لرې نه دا
ولیدو او ورته خوشحاله شول. هغوئ دا خبره قبوله کړه چې
په زمکه هغوئ مسافر او غېر مُلکیان وُو. ۱۴ ځکه چې کوم
خلق دغه شان خبرې کوی، د هغوئ نه د دې خبرې پته لګی
چې هغوئ د خپل مُلک په تلاش کښې دی. ۱۵ کۀ هغوئ د
هغه مُلک ارمان کولو د کوم نه چې هغوئ راوتلی وُو، نو
هغوئ ته د واپس تللو موقع وه. ۱۶ خو په حقیقت کښې
هغوئ د یو بهتر ځائ، یعنې د آسمانی مُلک په تلاش کښې
وُو، نو ځکه خُدائ پاک په دې نۀ شرمیږی چې د هغوئ
خُدائ پاک دې وبللے شی، نو هغۀ هغوئ له یو ښار تیار
کړے دے. ۱۷ هم د ایمان په وسیله اِبراهیم د آزمېښت په
وخت اِسحاق د قربانۍ په توګه پېش کړو. اِبراهیم چا سره
چې خُدائ پاک لوظونه کړی وُو هغه دې ته تیار شو چې
خپل یکی یو زوئ قربان کړی، ۱۸ کۀ څۀ هم چې خُدائ
پاک فرمائیلی وُو، ”چې هم د اِسحاق نه به ستا نسل قائم
وی.“ ۱۹ ځکه چې د اِبراهیم په دې ایمان وو چې خُدائ
پاک د مړو نه د بیا ژوندی کېدلو قدرت لری، نو څنګه چې
هغۀ وئیل نو هم هغسې یې هغه د مړو نه بیا ژوندے وموندلو.

۲۰ هم د ایمان په وسیله اِسحاق یعقوب او عِیسو دواړو ته د
مستقبل برکت ورکړو. ۲۱ هم د ایمان په وسیله یعقوب چې
کله مړ کېدو د یوسف وړو زامنو ته يې برکت ورکړو او د
خپلې امسا په سر يې د تکیه کولو سره سجده وکړه. ۲۲ هم
د ایمان په وسیله کله چې د یوسف مرګ نزدې شو نو د بنی
اِسرائیلو د مِصر نه د وتلو هدایت يې وکړو او د خپلو هډُوکو
د ښخولو په حقله يې حُکم ورکړو. ۲۳ هم د ایمان په وسیله
د موسیٰ مور پلار د هغهٔ د پېدایښت نه پس تر درېو میاشتو
پورې هغه پټ وساتلو ځکه چې هغوئ ولیدل چې ماشوم
ښکلے دے او هغوئ د بادشاه د حُکم نه ونهٔ یرېدل. ۲۴ د
ایمان په وسیله موسیٰ چې کله لوئ شو نو د فِرعون د لور د
زوئ بللو نه يې اِنکار وکړو. ۲۵ هغهٔ د عارضی ژوندون د یو
څو ورځو عیش عشرت او ګناه په ځائ د خُدائ پاک د اُمت
سره د بد سلوک زغمل زیات خوښ کړل. ۲۶ هغهٔ د مسیح
دپاره بد سلوک زغمل د مِصر د خزانو نه لوئ دولت وګڼلو
ځکه چې د هغهٔ نظر په لوئ اجر حاصلولو وو. ۲۷ هم د
ایمان په وسیله موسیٰ مِصر پرېښودو او د بادشاه د قهر نه
ونهٔ یرېدو، او خپل سفر يې جاری وساتلو ځکه چې د هغهٔ
نظر په نالیدلی خُدائ پاک باندې وو او پرې قائم پاتې شو.
۲۸ هم د ایمان په وسیله موسیٰ بنی اِسرائیلو ته د فسح اختر
کولو حکم وکړو او د دروازو په دُرشلونو باندې يې په وینه
نوستلو عمل وکړو د دې دپاره چې د مرګ فرښته د دوئ اول
پېدا شوی زامن هلاک نهٔ کړی. ۲۹ او د ایمان په وسیله بنی
اِسرائیل په بحرِقُلزم داسې پورې وتل لکه چې په وُچه زمکه،
خو کله چې مِصریانو د پورې وتو کوشش وکړو نو غرق
شول. ۳۰ هم د ایمان په وسیله د یریحو ښار دیوالونه د بنی

اِسرائيلو تر اوو ورځو پورې ګېرچاپېره تاوېدلو نه پس
راونړېدل. ۳۱ هم د ايمان په وسيله راحب کنجره د نافرمانو
سره هلاکه نۀ شوه ځکه چې هغې اِسرائيلی جاسوسان په خير
قبول کړی وُو. ۳۲ او نور زۀ څۀ ووايم؟ ځکه دومره وخت
راسره نشته چې د جدعون، برق، سمسون، جفتاه، داؤد،
سموئيل او د نورو نبيانو حال بيان کړم. ۳۳ هغوئ د ايمان
په وسيله بادشاهئ فتح کړې، د عدل او اِنصاف حکومت يې
قائم کړو او هغه لوظونه چې خُدائ پاک کړی وُو وې موندل،
د زمرو خولې يې بندې کړې، ۳۴ د اور تاو يې بند کړو، او د
تُورې د مخ نه بچ شول. هغوئ په کمزورتيا کښې طاقت
حاصل کړو، په جنګ کښې طاقتور شول او د غېرو مُلکونو
فوجونه يې په تېښته کړل. ۳۵ ښځو خپل مړی بيا ژوندی
وموندل. ځينو په ځان وهل ټکول تير کړل، رهائی يې منظوره
نۀ کړه، د دې دپاره چې هغوئ ته بهتر قيامت حاصل شی.
۳۶ په ځينو پورې يې ټوقې وکړې، په کوړو يې ووهل، او څۀ
يې په زنځيرونو وتړل او په قيد کښې يې واچول. ۳۷ ځينې
يې سنګسار کړل، او په اره يې وڅيرل، په تُورو يې مړۀ کړل،
د ګډو بيزو څرمنې يې اغوستې وې، په محتاجئ، په مصيبت،
د بد سلوکئ په حالت کښې سروهلی بروهلی ګرځېدل. ۳۸
دُنيا د هغوئ لائقه نۀ وه، هغوئ په دشتو، غرونو او د زمکې په
غارونو او سوړو کښې هواګير وګرځېدل. ۳۹ د خپل ايمان
په وجه د هغوئ ټولو ښۀ تعريف وشو، خو هغه څۀ ورته مِلاو
نۀ شول د کوم چې ورسره لوظ شوے وو. ۴۰ نو خُدائ
پاک زمونږ دپاره يوه ښۀ منصوبه جوړه کړې وه، هغه دا چې
زمونږ سره به هغوئ کامِل کړے شی.

د خُدائ پاک تربيت ورکول

۱۲ (۱) نو په دې وجه بيا چې د ګواهانو دومره لويه ګڼه
زمونږ نه چاپېره ده نو راځئ چې مونږ هم هر يو پېټے او هغه
ګناه چې مونږ په آسانۍ سره انښلوى د ځان نه لرې کړُو، او
راځئ چې په هغه منډه کښې په صبر سره وزغلو چې مونږ له
مقرر ده. (۲) او عيسىٰ چې د ايمان بانى او کاملونکے دے
هغۀ ته وګورو چا چې د خوشحالۍ حاصلولو دپاره د سولۍ
مرګ وزغملو او د دې په بې‌عزتۍ ونۀ شرمېدلو او د خُدائ
پاک د تخت په ښى لاس کښېناستو. (۳) په هغه چا غور
وکړئ چا چې د ګناهګارانو خلقو دومره مخالفت وزغملو، نو
چې تاسو ستړى او بې‌همته نۀ شئ. (۴) ستاسو د ګناه خلاف
جنګ کښې تاسو لا تر اوسه دې حد پورې نۀ يئ رسېدلى چې
په کښې ستاسو وينه تويه شوې وى. (۵) او تاسو هغه
نصيحت هېر کړے دے چې تاسو له د زامنو په شان په دې
ټکو درکړے شو چې، ”زما زويه، د مالِک تنبيه سپکه مۀ ګڼه،
چې هر کله چې هغه تا ملامتوى، نو بې‌زړۀ کېږه مه. (۶)
ځکه چا سره چې مالِک خُدائ مينه کوى نو د هغۀ تنبيه هم
کوى. او هغه هر هغه چا له سزا هم ورکوى چې هغه يې د
خپل زوئ په توګه قبول کړى.“ (۷) تاسو تنبيه وزغمئ،
خُدائ پاک تاسو سره د زامنو په شان سلوک کوى. پلار د
هر يو زوئ تنبيه کوى. (۸) او کۀ تاسو له هغه تنبيه درنۀ
کړے شى په کومه کښې چې ټول بچى شريک دى نو تاسو
حراميان شوئ، نه چې زامن. (۹) د دې نه علاوه زمونږ
انسانى پلاران څوک چې مونږ تنبيه کوى نو په دې وجه مونږ
د هغوئ عزت کوُو. نو مونږ به د دې نه څومره زياته د هغه

چا تابعداری کوُو څوک چې زموږ روحانی پلار دے او موږ
له ژوند راکوی؟ ۱۰ هغوئ خو د لږ وخت دپاره د خپلې
پوهې په مطابق زموږ تنبیه کوی، خو د خُدائ پاک تنبیه کول
زموږ د فائدې دپاره دی ترڅو چې موږ د هغهٔ په پاکوالی
کښې شامل شُو. ۱۱ همېشه په تنبیه کولو کښې مزه نهٔ وی
بلکې هغه دردناک وی. خو وروستو دا د هغوئ دپاره د
صداقت او امن مېوه ونیسی د چا چې تنبیه شوی وی. ۱۲
نو په دې وجه خپل کمزوری لاسونه او پښې مضبوطې کړئ.
۱۳ د خپلو پښو دپاره نېغې لارې خوښې کړئ ځکه څوک
چې شل ګوډ دی چې هغوئ درز ونهٔ خوری بلکې مضبوط
شی.

د خُدائ پاک د فضل رد کولو په خِلاف خبردارے

۱۴ ټولو سره د صُلح کوشش کوئ او د هغې پاکیزګئ
طلبګار اوسئ د کومې نه بغیر چې به هیڅوک مالِک ونهٔ
وینی. ۱۵ خو دې ته ګورئ چې څوک د خُدائ پاک د فضل
نه پاتې نهٔ شی، او هسې نه چې چرته زهریله جرړه راونهٔ
ټوکیږی او ستاسو دپاره د عذاب سبب شی او د هغې په
سبب ډېر خلق پلیت شی. ۱۶ او د دې خبرې خیالساتئ
چې په تاسو کښې څوک د عِیسو په شان زناکار او بےدینه نهٔ
شی چا چې د یو وخت د روټۍ په بدل کښې د خپلې مشرئ
حق خرڅ کړو. ۱۷ نو تاسو ته پته ده چې کله بیا هغهٔ
وروستو د برکت وارث کېدل غوښتل نو هغه نامنظور شو. او
هغهٔ ته د توبې ویستلو موقع مِلاو نهٔ شوه سره د دې چې هغهٔ
په ویر ژړا په هغه برکت پسې ډېر لټون وکړو. ۱۸ نو تاسو
هغه غر ته نهٔ یئ راغلی چې به د اور شغلو، تیارې، تورتم او

طوفان راګېرولو، لکه څنګه چې بنی اِسرائيل د سينا غرۀ ته
راغلی وُو. ۱۹ او کله چې د بيګل آواز او کلام خلقو
واورېدو نو هغوئ مِنت وکړو چې مونږ سره دې نور کلام ونۀ
کړے شی. ۲۰ نو هغوئ دا حُکم برداشت نۀ کړے شو چې،
”کۀ يو څناور هم د دې غر سره ولګی نو هغه دې په کاڼو مړ
کړے شی.“ ۲۱ هغه منظر په رښتيا سره داسې هيبتناک وو
چې موسیٰ وفرمائيل چې، ”زۀ د يرې نه ډېر رپېږم.“ ۲۲ خو
تاسو د صيون غر د ژوندی خُدائ پاک ښار آسمانی يروشلم
او د بې‌شمېره او د زرګونو فرښتو محفل ته راغلی يئ. ۲۳ او
تاسو د خُدائ پاک اول پېدا شوو مجلس ته راغلی يئ د چا
نومونه چې په آسمان کښې ليکلے شوی دی. تاسو خُدائ
پاک له راغلی يئ چې د ټولو خلقو منصف دے، او تاسو د
صادقانو روحونو ملاقات له راغلی يئ چې کامِل شوی دی،
۲۴ او تاسو د نوې لوظ مينځګړی عيسیٰ او د هغۀ نوستلے
شوې د شهادت وينې له راغلی يئ، او د هغۀ قربانی د هابيل د
قربانۍ نه ډېر بهتره وه. ۲۵ نو پس خبردار شئ چې د هغۀ نه
اِنکار ونۀ کړئ څوک چې تاسو ته کلام کوی. نو بيا هغه
خلقو ته چې د خُدائ پاک کلام په زمکه اورولے شو، چې
هغوئ رد کړو نو بچ نۀ شول، نو هغه پيغام چې د آسمان نه
اورولے کيږی کۀ د هغۀ نه مخ اړوُو نو څنګه به بچ شُو؟ ۲۶
د خُدائ پاک آواز هغه وخت زمکه ولړزوله خو اوس هغۀ دا
لوظ کړے دے چې، ”اوس يو ځل بيا به زۀ يواځې زمکه نه،
بلکې آسمان هم ولړزوم.“ ۲۷ د هغۀ د ”يو ځل بيا“ الفاظ
دې ته اِشاره کوی چې خوځېدونکی څيزونه به ختم شی، او
نۀ خوځېدونکی څيزونه به پاتې شی. ۲۸ نو چې مونږ ته
داسې بادشاهی ملاوېدونکې ده چې هغه نۀ خوځېدونکې ده،

نو راځئ چې شُکر گزاری او په احترام او يرې سره خُدائ پاک ته خوښ عبادت وکړو. ٢٩ نو ځکه چې زمونږ خُدائ پاک سوزونکے اور هم دے.

د خُدائ پاک د خوشحالولو خِدمت

١٣ ١ د وروڼو او خوېندو په شان د يو بل سره مينه کوئ. ٢ د مسافرو د مېلمستيا کولو نه بې‌پرواه کېږئ مه، ځکه چې د دې په وجه ځينو خلقو د فرښتو مېلمستيا هم کړې ده خو پوهه شوی نۀ دی. ٣ قېديان داسې يادوئ لکه چې تاسو ورسره په قېد کښې يئ، او چې د چا سره بد سلوکی کيږی، هغوئ داسې گڼئ لکه چې تاسو سره په خپله بد سلوکی شوی وی. ٤ په کار دی چې ټول د وادۀ احترام وکړی، او ښځه او خاوند دې د يو بل سره وفادار پاتې شی ځکه چې خُدائ پاک به په خپله د حرامکارو زناکارو عدالت کوی. ٥ د پيسو د مينې نه خپل ځان وساتئ او څۀ چې درسره دی په هغې صبر کوئ، ځکه چې خُدائ پاک فرمائيلی دی چې، ”زۀ به هيڅکله هم تاسو نۀ پرېږدم، او تاسو به هيڅکله نۀ هېروم.“ ٦ نو ځکه مونږ ډېر په زړۀ ورتيا سره وايو چې، ”مالِک زما مددگار دے، زۀ به ونۀ يرېږم، انسان به زما څۀ وکړی؟“ ٧ خپل مشران ياد ساتئ، چا چې تاسو ته د خُدائ پاک کلام بيان کړو. د هغوئ د ژوند د طريقو نتيجو ته غور وکړئ او د هغوئ د ايمان سره سيالی کوئ. ٨ عيسیٰ مسيح پرون، نن او تل تر تله يو شان دے. ٩ د هر قسم او مختلف تعليمونو په وجه بې‌لارې کېږئ مه، ځکه چې دا ښۀ ده چې زړۀ په فضل مضبوط شی، نۀ د هغه خوراکونو

په اصُولو کومو چې هغوئ ته څۀ فائده نۀ ده ورکړې چا چې
دا منل. ۱۰ زمونږ داسې قربانګاه ده چې هغوئ ترې د
خوراک کولو حق نۀ لرى څوک چې په خېمه کښې خدمت
کوى. ۱۱ مشر اِمام د ځناورو وينه زيات مقدس ځائ ته د
ګناه د کفارې په طور وړى، خو د هغوئ لاشونه د خېمې نه
بهر سوزولے شى. ۱۲ نو ځکه عيسىٰ هم د ښار د دروازې
نه بهر تکليف وزغملو د دې دپاره چې د خپلې وينې په وسيله
خلق مقدس کړى. ۱۳ نو راځئ چې هغۀ له د خېمو نه بهر
ورشُو او هغه بےعزتى وزغمو چې هغۀ زغملې وه. ۱۴ ځکه
چې دلته زمونږ يو ښار قائم پاتې کېدونکے نشته بلکې مونږ د
هغه ښار په لټون کښې يُو چې راتلونکے دے. ۱۵ ځکه دې
د عيسىٰ په وسيله مونږ مسلسل خُدائ پاک ته د شُکر ګزارۍ
قربانى پېش کوُو او دا د ذکر هغه مېوه ده چې د هغۀ د نوم
اقرار کوى. ۱۶ او نېکى کول او سخاوت مۀ هېروئ ځکه
چې خُدائ پاک په داسې قربانو خوشحالېږى. ۱۷ د خپلو
مشرانو خبره اورئ او د هغوئ د حُکم تابعدارى کوئ ځکه
چې هغوئ ستاسو په روحانى ژوند نظر ساتى او خُدائ پاک
به د هغوئ په خپله تپوس کوى، نو هغوئ دې خپله ذمه وارى
په خوشحالۍ او بےشکايته سر ته رسوى، هسې نه چې تاسو
ته د دې نه څۀ فائده مِلاو نۀ شى. ۱۸ زمونږ دپاره دُعا کوئ
ځکه چې زمونږ يقين دے چې زمونږ ضمير پاک دے او
زمونږ خواهش دے چې په هر لحاظ د عزت ژوند تېر کړُو.
۱۹ زۀ تاسو ته خاص درخواست کوم چې دُعا وکړئ نو
چې زۀ زر تاسو له بيا راشم.

برکت او آخری سلام

۲۰ اوس دې د سلامتئ خُدائ پاک چا چې د تل د لوظ د
وينې په وسيله زمونږ مالِک عيسیٰ چې لوئ شپون دے د
مرګ نه بيا راژوندے کړو، ۲۱ هغه دې د خپلې رضا پوره
کولو دپاره تاسو ته هر څۀ درکړی او هغه دې د عيسیٰ مسيح
په وسيله مونږ کښې هغه کارونه وکړی څۀ چې د هغۀ خوښ
وی. د هغۀ حمد و ثنا دې تل تر تله وی. آمين. ۲۲ اے
وروڼو او خوېندو، زۀ تاسو ته مِنت زاری کوم چې زما د
نصيحت په کلام باندې غور وکړئ، کومه لنډه ليکنه چې ما
تاسو ته وکړه. ۲۳ زۀ غواړم چې تاسو خبر شئ چې زمونږ
ورور تيموتيوس آزاد شو. کۀ چرې هغه دلته زر راشی نو زۀ
به هغۀ سره تاسو له ملاقات له درشم. ۲۴ خپلو ټولو مشرانو
او ټولو مقدسينو ته سلام ووايئ. د اِټلی ايمانداران وروڼه
تاسو ته سلام کوی. ۲۵ او په تاسو ټولو دې فضل وی،
آمين.